

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA
BARCELONATECH

Protocol d'actuació dels punts liles en activitats recreatives i festes en espais exteriors i interiors de la UPC

Acord CG/2024/1/20, de 21 de febrer de 2024, del Consell de Govern, pel qual s'aprova el protocol d'actuació dels punts liles en activitats recreatives i festes en espais exteriors i interiors de la UPC

Vicerektorat de Responsabilitat Social i Igualtat

- Document amb l'informe favorable del la Comissió de Docència i Política Acadèmica de 08/02/2024
- Document pendent de ser revisat lingüísticament

APROVACIÓ DEL PROTOCOL D'ACTUACIÓ DELS PUNTS LILES EN ACTIVITATS RECREATIVES I FESTES EN ESPAIS EXTERIORS I INTERIORS DE LA UPC

FETS I FONAMENTS DE DRET

Les activitats recreatives i les festes formen part de les activitats de la comunitat universitària, per tant, han de ser segures i tenir punts de referència -Punts Liles- on poder adreçar-se els membres de la comunitat comunitària o altres participants d'aquestes activitats que vulguin obtenir informació o que hagin estat víctimes d'assetjament o d'agressions susceptibles de constituir delictes de caràcter sexual.

En línia amb l'anterior, en data 8 d'octubre de 2019 es va aprovar la Normativa per a la realització d'activitats recreatives i festes en espais exteriors i interiors de la UPC (Acord CG/2019/05/12) que té com a objecte regular la cessió dels espais de la UPC per a la celebració d'activitats recreatives i festes, amb el propòsit de fomentar la vida universitària i de contribuir al desenvolupament acadèmic, investigador, cultural i institucional dels membres de la comunitat universitària. En aquesta normativa es va preveure l'existència de Punts Liles o d'altres mecanismes d'assistència a les víctimes d'assetjament i/o de comportaments masclistes o discriminatoris.

Amb l'aprovació d'aquest Protocol es vol regular el procediment que s'ha de seguir als Punts Liles quan es comuniquin conductes que es relacionen amb l'assetjament sexual i/o per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere o caràcter sexual comesa en els actes en espais exteriors i/o interiors de la UPC.

En virtut del que precedeix, el Consell de Govern, en exercici de les funcions que li atorguen l'article 58 i 59 dels vigents estatuts,

ACORDA

PRIMER.- Aprovar el protocol d'actuació dels Punts Liles en activitats recreatives i festes en espais exteriors i interiors de la UPC.

SEGON.- Aquest Acord entrarà en vigor l'endemà del dia que l'aprovi el Consell de Govern i es publiqui a la seu electrònica de la UPC.

Barcelona, 21 de febrer de 2024

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA
BARCELONATECH

PROTOCOL D'ACTUACIÓ DELS PUNTS LILES EN ACTIVITATS RECREATIVES I FESTES EN ESPAIS EXTERIORS I INTERIORS DE LA UPC

ÍNDEX DE CONTINGUTS

I. INTRODUCCIÓ	3
a. Objecte	3
b. Àmbit	3
II. TERMINOLOGIA	3
III. EL PUNT LILA	4
a. Localització del punt lila	4
b. Recursos materials	4
IV. CONSIDERACIONS EN L'ORGANITZACIÓ	5
a. Abans de l'esdeveniment	5
b. Durant l'esdeveniment	5
c. Després de l'esdeveniment	6
V. AGENTS I FUNCIONS	7
a. Personal del punt lila: agents d'assessorament i atenció	7
b. Agents detectors	7
VI. CIRCUIT D'ACTUACIÓ DEL PUNT LILA	8
VII. ANNEX 1. Registre de comunicacions	9
VIII. ANNEX 2. Definicions de situacions i conductes	10
IX. ANNEX 3. Serveis gratuïts d'atenció especialitzats en violències masclistes i LGBTI-fòbia	16
X. REFERÈNCIES	17

I. INTRODUCCIÓ

Un Punt Lila és un espai de seguretat per a la prevenció de l'assetjament, l'abús i les agressions sexuals i masclistes, així com d'assessorament i actuació en cas que se'n produeixi alguna. Les activitats recreatives i les festes formen part de les activitats de la comunitat universitària, per tant, han de ser segures i tenir punts de referència on adreçar-se els membres de la comunitat o altres participants d'aquestes activitats que puguin ser víctimes d'assetjament o d'agressions susceptibles de constituir delictes de caràcter sexual.

Aquest protocol haurà de respectar la normativa ja existent i aprovada pel consell de govern respecte a aquest tema. El seu objectiu és donar resposta a les actuacions a realitzar en els punts liles situats en festes i activitats recreatives.

Per a l'elaboració d'aquest document s'han tingut en compte els documents que consten a les referències.

a. Objecte

L'objecte d'aquest Protocol és fixar el procediment que s'ha de seguir en el punt lila quan es comuniqui conductes de violència masclista, assetjament sexual i/o per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere o caràcter sexual comesa en els actes en espais exteriors i/o interiors de la UPC.

b. Àmbit

Aquest protocol aplica a totes les activitats recreatives i festes que es realitzin en espais exteriors i interiors de la UPC promogudes per un grup o col·lectiu d'estudiants amb personalitat jurídica pròpia, pel personal docent i investigador o pel personal d'administració i serveis de la Universitat.

II. TERMINOLOGIA

Les definicions de les situacions i conductes que es mencionen en aquest apartat estan descrites en l'Annex 2, i estan basades en el marc normatiu vigent a Catalunya, especialment la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista. S'acompanyen d'exemples a títol il·lustratiu, no exclouent, per tant, altres tipus

de situacions no recollides aquí de manera expressa. Les definicions que s'hi troben són les següents:

- Violències masclistes
- Violència física
- Violència psicològica
- Violència sexual
- Violència digital
- Assetjament sexual
- Assetjament per raó de sexe o gènere
- Assetjament per raó de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere

III. EL PUNT LILA

El punt lila és un espai segur, perfectament identificable, on poder informar sobre el protocol i els recursos en matèria de violència de gènere, atendre les situacions de violències masclistes, donar suport a les víctimes i activar el protocol.

Sempre que hi hagi una baixa afluència de persones, moments de baix risc, espai suficient i una persona que pugui fer-se responsable del mencionat en el paràgraf anterior, el punt lila pot fer tasques de sensibilització i informació sobre les violències masclistes, donar materials com ara adhesius, xapes o cartells. Garantint sempre una persona que no estigui desenvolupant les tasques d'informació i sensibilització i únicament es centri en l'atenció de les possibles denúncies.

a. Localització del punt lila

Sempre que sigui possible:

1. Ha d'estar en un lloc visible i estratègicament situat, però alhora a prop d'algun lloc discret i reservat per si s'ha de fer alguna intervenció.
2. Ha de ser un lloc accessible i ben il·luminat.
3. Ha d'estar prou allunyat dels altaveus, que impedirien una conversa, i dels lavabos, atès que s'hi poden generar situacions incòmodes.
4. Ha d'estar preferiblement allunyat de la zona de restauració, ja que és una zona molt concorreguda i que no permet bona comunicació.
5. Ha de poder disposar d'un espai d'evacuació discret, per si fos necessari entrar-hi algun vehicle.

b. Recursos materials

1. Carpes i armilles
2. Taula i cadires
3. Aigua (per situacions d'ansietat)
4. Material comunicatiu de prevenció i informació.

Consulta on es poden sol·licitar aquests recursos: <https://igualtat.upc.edu/ca/recursos>

IV. CONSIDERACIONS EN L'ORGANITZACIÓ

a. Abans de l'esdeveniment

Formació

Abans de l'esdeveniment serà molt recomanable que totes les persones de l'organització siguin coneixedores d'aquest protocol i que en la mesura del possible hagin pogut realitzar una formació en punt lila per una persona especialitzada. Per tant, han de ser capaces de detectar les violències esmentades al punt II.

Les persones que tinguin un torn en el punt lila han d'estar capacitades per a desenvolupar les tasques que els corresponen i ser plenament coneixedores del protocol.

També cal disposar dels materials de consulta del protocol en el mateix espai.

Es farà una coordinació amb els agents de seguretat.

Espai

Les persones de l'organització hauran de preveure una localització que s'adeqüi a l'esmentat en el punt III a aquest mateix protocol.

b. Durant l'esdeveniment

El personal del punt lila haurà de:

1. Assegurar-se que el lloc triat compleix en tot moment amb els requisits de lloc segur especificats en els apartats anteriors
2. Disposar del material comunicatiu de prevenció i informació.
3. Informar a través de la megafonia de l'existència del Punt Lila i del protocol als assistents amb certa periodicitat. Per tal que la informació arribi als assistents l'anunci ha de ser breu i concís, proposem el següent:
«A [acte] no tolerem cap agressió. Disposem d'un punt lila a [lloc] [en cas de tenir un punt lila mòbil explicar com identificar-ho]. Més informació: a la nostra carpa.»
4. Cal assegurar que a l'espai designat al Punt Lila durant tot l'esdeveniment hi hagi almenys dues persones amb coneixements suficients i en condicions físiques i anímiques per tal de poder atendre qualsevol incidència que pugui sorgir. En els casos que l'esdeveniment disposi d'un punt lila mòbil també s'haurà d'assegurar l'esmentat abans.
Punt lila mòbil: Està format per persones que esdevenen un doble agent: identificatiu, perquè genera més opcions on poder-se adreçar en cas d'haver patit una agressió, i dissuasiu. Les persones del punt mòbil estaran repartides per l'espai i identificables amb l'armilla amb l'objectiu de contribuir a la reducció de casos d'agressió.
5. En qualsevol moment de l'acte i després de la seva finalització, en cas que sigui necessari i que alguna persona ens demani acompanyament, assegurar-se

d'acompanyar-la a un espai segur: al metro, al bus, ajudar a demanar un taxi, acompanyar amb el seu grup d'amics...

6. En cas de rebre una denúncia o presenciar una agressió, cal seguir el protocol d'actuació especificat al punt VI.

c. Després de l'esdeveniment

Que l'activitat hagi finalitzat no significa que haguem d'abaixar la guàrdia, caldrà assegurar l'espai fins que estigui completament buit. Tot i que no és responsabilitat del Punt Lila, és recomanable estar al cas de les zones del voltant, ja que el moment de dispersió de la gent té un alt risc.

V. AGENTS I FUNCIONS

a. Personal del punt lila: agents d'assessorament i atenció

Aquestes persones han d'esdevenir un doble agent: identificatiu, perquè genera més opcions on poder-se adreçar en cas d'haver patit una agressió i/o assetjament, i dissuasiu. Dintre de l'organització de l'esdeveniment es recomana que sempre hi hagi un membre no home dins del personal del punt lila.

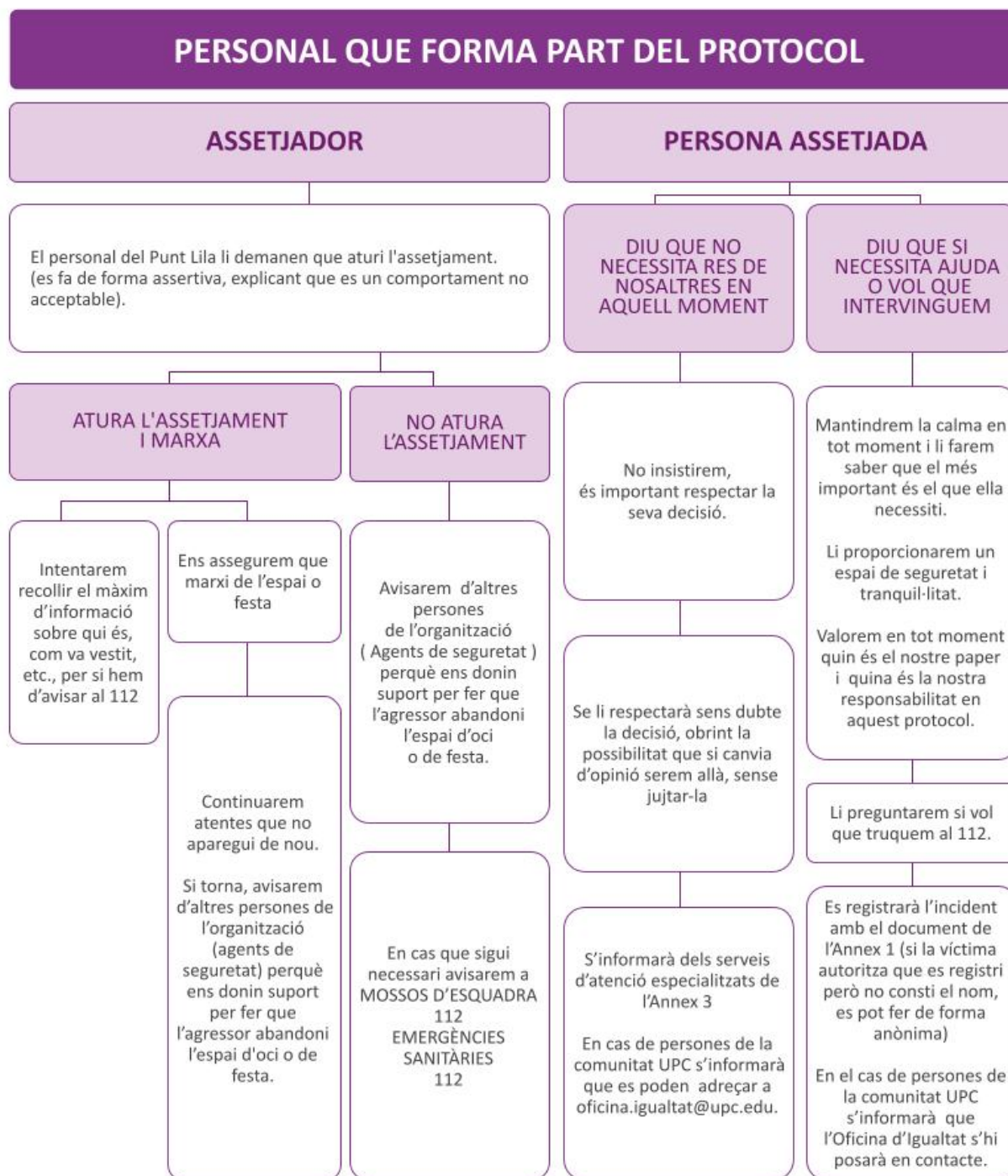
Les funcions d'aquest grup són totes aquelles desenvolupades al llarg d'aquest protocol, en concret, les següents:

- Presència en l'espai de l'esdeveniment.
- Acompanyar les persones que han patit una agressió fins al Punt Lila i contactar amb seguretat en cas que sigui necessari.
- Informar de la ubicació Punt Lila i d'aquest protocol.

b. Agents detectors

A banda, qualsevol persona de l'organització pot d'adreçar-se al Punt Lila en cas de detectar una possible agressió.

VI. CIRCUIT D'ACTUACIÓ DEL PUNT LILA

VII. ANNEX 1. Registre de comunicacions

Dades identificatives

Nom i cognoms:

La persona que denuncia és qui ha patit l'agressió? SÍ NO

Correu electrònic:

Núm. Telèfon:

Centre docent:

Identitat de gènere

Home

Dona

Identitat no binària

Edat

Menor

De 18 a 25

De 25 a 35

De 35 a 45

De 45 a 55

Més de 55

En cas que ho prefereixis pots indicar la teva edat exacta per poder analitzar millor el cas:

Descripció dels fets

Què?

Qui? (Testimonis, presumpte agressor/a) Tipologia: (segons terminologia del protocol)

Hora: Lloc:

Derivació. S'ha derivat a algun d'aquests serveis?

Cap derivació

Seguretat UPC

Ambulància

Policia

Serveis Locals

Oficina d'Igualtat

Altres: _____

Signatura

VIII. ANNEX 2. Definició de situacions i conductes

Aquestes definicions estan extretes del “Protocol guia d’àmbit universitari per prevenir i reparar amb diligència deguda les situacions de violència masclista, assetjament sexual i assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere”¹ del Consell Interuniversitari de Catalunya.

Les definicions de les situacions i conductes que es proporcionen en aquest apartat estan basades en el marc normatiu vigent a Catalunya, especialment la Llei 5/2008, de 24 d’abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista. S’acompanyen d’exemples a títol il·lustratiu, no excloents, per tant, altres tipus de situacions no recollides aquí de manera expressa.

Violències masclistes

Partint de les conductes definides a la Llei 5/2008, de 24 d’abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, modificada per la Llei 17/2020, del 22 de desembre, s’entén per violència masclista la violació dels drets humans a través de la violència que s’exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d’un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, incloses les amenaces, les intimidacions i les coaccions, té com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeix en l’àmbit públic com en el privat.

Formes de violència masclista

Violència física: comprèn qualsevol acte de força contra el cos d’una dona, amb el resultat o el risc de produir-li una lesió física o un dany.

Violència psicològica: comprèn tota conducta o omissió que produeix en una dona una desvaloració o un patiment, per mitjà d’amenaces, humiliació, vexacions, menysteniment, menyspreu, exigència d’obediència o submissió, coerció verbal, insults, aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat. La violència masclista també es pot dur a terme amb l’amenaça o la causació de violència física o psicològica contra l’entorn afectiu de la dona, especialment els fills i filles o altres familiars que hi

1

https://recercaiuniversitats.gencat.cat/web/.content/11_ciencia_i_societat/dones_i_ciencia/documents_enllacos/Protocol_guia_assetjament.pdf

convisquin o hi tinguin una relació directa, quan es dirigeixi a afligir la dona. També inclou la violència ambiental, que es duu a terme per mitjà de l'exercici de la violència sobre béns i propietats de la dona, amb valor econòmic o sentimental, o sobre els animals amb els quals té un vincle d'afecte, amb la finalitat d'afligir-la o de crear un entorn intimidatori.

Violència sexual: comprèn qualsevol acte que atempti contra la llibertat sexual i la dignitat personal de la dona creant unes condicions o aprofitant-se d'un context que, directament o indirectament, imposin una pràctica sexual sense

tenir el consentiment ni la voluntat de la dona, amb independència del vincle que hi hagi entre la dona i l'agressor o agressors. Inclou l'accés corporal, la mutilació genital o el risc de patir-ne, els matrimonis forçats, el tràfic de dones amb finalitat d'explotació sexual, l'assetjament sexual i per raó de sexe, l'amenaça sexual, l'exhibició, l'observació i la imposició de qualsevol pràctica sexual, entre altres conductes. L'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe o gènere es consideren formes de violència sexual contra les dones.

Violència digital: consisteix en els actes de violència masclista i misogínia en línia comesos, instigats, amplificats o agreujats, en part o totalment, amb l'ús de tecnologies de la informació i de la comunicació, plataformes de xarxes socials, webs o fòrums, correu electrònic i sistemes de missatgeria instantània i altres mitjans semblants que afectin la dignitat i els drets de les dones. Aquests actes causen danys psicològics i, fins i tot, físics; reforcen estereotips; danyen la dignitat i la reputació; atempten contra la privacitat i la llibertat d'obrar de la dona; li causen pèrdues econòmiques, i obstaculitzen la seva participació política i la seva llibertat d'expressió.

Tipus de violència masclista

Assetjament sexual

El constitueix qualsevol comportament verbal, no verbal o físic d'índole sexual, no desitjat, que tingui com a objectiu o produeixi l'efecte d'atemptar contra la dignitat d'una persona o de crear-li un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest. És una forma de violència que s'exerceix des d'una percepció de poder respecte la persona assetjada i que es pot donar en qualsevol àmbit de relació entre persones. Hi pot haver, o no, superioritat jeràrquica (assetjament vertical i assetjament horitzontal, respectivament). L'assetjament s'origina en l'àmbit laboral o acadèmic i pot tenir continuïtat fora d'aquest àmbit. Un sol fet, pel seu caràcter presumptament delictiu o summament ofensiu, pot constituir per si sol un cas d'assetjament. Els protocols han de

cobrir totes les situacions d'assetjament sexual, amb independència de la identitat de gènere o l'orientació sexual de la persona que el pateix i de la persona agressora. Decidir que una determinada conducta és sexualment no desitjada correspon sempre a la persona afectada.

Exemples de conductes que poden constituir assetjament sexual:

- Fer comentaris sexuals obscens; bromes sexuals ofensives o acudits sexuals ofensius; mirades lascives o gestos obscens, ja sigui personalment o per qualsevol altre mitjà de comunicació.
- Adreçar-se a algú amb maneres que són denigrants o obscenes.
- Fer un acostament físic excessiu o innecessari, tocaments, abraçades o petons, així com imposar un contacte físic deliberat i no sol·licitat, arraconar la persona o buscar intencionadament quedar-se a soles amb la persona de manera injustificada o innecessària.
- Fer observacions clandestines de persones en espais reservats, com ara lavabos o vestidors, entre d'altres espais o tocar intencionadament les parts sexuals del cos.
- Sol·licitar favors sexuals o fer invitacions impúdiques, comprometedores o persistents a participar en activitats socials lúdiques, encara que la persona que n'és objecte hagi deixat clara la seva negativa a participar.
- Insinuar millores laborals o acadèmiques a canvi d'intercanvis sexuals o amenaçar amb represàlies laborals o acadèmiques com a mesura de pressió per mantenir cites o trobades sexuals.
- Les invitacions extralaborals o extraacadèmiques no sol·licitades que puguin interpretar-se amb fins de caràcter sexual quan aquesta invitació sigui reiterada i no desitjada.
- Enviar cartes, notes o missatges de correu electrònic, de missatgeria instantània o de xarxes socials, amb contingut sexual de caràcter ofensiu, o difondre rumors sobre la vida sexual d'una persona.
- Amenaçar amb penjar fotos o vídeos en què es mostra la persona mantenint relacions sexuals o mostrant parts nues del seu cos, així com l'ús degradant d'imatges d'una persona per les xarxes socials o per qualsevol altre mitjà de comunicació.

- Utilitzar o exhibir imatges pornogràfiques o sexualment provocadores en llocs de treball o acadèmics.
- Totes aquelles conductes previstes a l'ordenament jurídic com a assetjament sexual.

Assetjament per raó de sexe o gènere

El constitueix un comportament no desitjat relacionat amb el sexe o gènere de la dona, amb el propòsit o efecte d'atemptar contra la dignitat, la indemnitat o les condicions de treball de les dones pel fet de ser-ho, creant un entorn intimidatori, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest que dificulti la seva promoció, ocupació de funcions, accés a càrrecs directius, remuneració i reconeixement professional, en equitat amb els homes.

Exemples de conductes que poden constituir assetjament per raó de sexe o gènere:

- Fer comentaris despectius sobre una persona o col·lectiu per pertànyer a un gènere, així com comentaris sexistes basats en prejudicis de gènere.
- Assignar una persona a un lloc de treball o assignar-li activitats de responsabilitat inferior a la seva capacitat o categoria professional o funcions incoherents únicament pel seu gènere, així com fer l'assignació de tasques basant-se en prejudicis sexistes o no assignar-les-hi únicament pel seu gènere.
- Ignorar, ridiculitzar o menysprear les aportacions, els coneixements, les capacitats, les habilitats o la feina d'una persona o d'un grup en particular per pertànyer a un determinat gènere.
- Ridiculitzar, menysprear o aïllar aquelles persones que no es comporten conforme als rols socials assignats al seu gènere.
- Dur a terme actes de discriminació per qüestions de sexe-gènere, així com per qüestions de maternitat o paternitat.
- Practicar un humor sexista, així com fer desqualificacions, burles, acudits, gestos o comentaris ofensius de caràcter sexista o fer mofa o ridiculització pública de drets reconeguts en l'àmbit de la igualtat i la diversitat.

Altres tipus de violència masclista

Es consideren, també, manifestacions de violència masclista:

- Les conductes que, de manera activa o per omisió, desvalorin les dones o els infringeixin un patiment, ja sigui a través d'una amenaça, humiliació, vexació, menysteniment, menyspreu, exigència d'obediència o submissió, coerció verbal, insults, aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat.
- Les represàlies pels discursos i expressions individuals i col·lectives de les dones que reclamen el respecte de llurs drets, i també expressions i discursos públics que fomentin, promoguin o incitin directament o indirectament l'hostilitat, la discriminació o la violència envers les dones.
- Qualsevol pràctica que comporti una vulneració dels drets de les dones pel simple fet de ser dones.

També, la violència institucional, entesa com les accions i omissions de les autoritats, el personal públic i els agents de qualsevol organisme o institució pública que tinguin per finalitat retardar, obstaculitzar o impedir l'accés a les polítiques públiques i a l'exercici dels drets garantits a l'ordenament jurídic. La manca de la diligència deguda, quantitativa i qualitativa, en l'abordatge de la violència masclista, si és coneguda o promoguda per les administracions o esdevé un patró de discriminació reiterat i estructural, constitueix una manifestació de violència institucional. Aquesta violència pot provenir d'un sol acte o pràctica greu, de la reiteració d'actes o pràctiques de menor abast que generen un efecte acumulat, de l'omissió d'actuar quan es conegui l'existència d'un perill real o imminent, i de les pràctiques o omissions revictimitzadores. La violència institucional inclou la producció legislativa i la interpretació i aplicació del dret que tingui per objecte o provoqui aquest mateix resultat.

Assetjament per raó de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere

Qualsevol comportament basat en l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere d'una persona que tingui la finalitat o provoqui l'efecte d'atemptar contra la seva dignitat o la seva integritat física o psíquica o de crear-li un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest.

Exemples de conductes que poden constituir assetjament per raó de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere:

- Fer comentaris despectius sobre una persona o col·lectiu per la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, així com comentaris sexistes basats en prejudicis de gènere o adreçar-s'hi de manera ofensiva per la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.

- Portar a terme actes o utilitzar expressions vexatòries que incitin a exercir violència contra una persona o col·lectiu per la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.
- Incitar a l'odi, a la violència o a la discriminació contra els col·lectius LGBTI+.
- Assignar una persona a un lloc de treball o assignar-li activitats de responsabilitat inferior a la seva capacitat o categoria professional o funcions incoherents, o no assignar-li basant-se en prejudicis LGBTI-fòbics.
- Ignorar, ridiculitzar o menysprear les aportacions, els coneixements, les capacitats, les habilitats o la feina d'una persona o d'un grup en particular per tenir una orientació sexual, identitat o expressió de gènere no normatives.
- Ridiculitzar, menysprear o aïllar les persones per raó de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere, així com fer desqualificacions, burles, acudits, gestos o comentaris ofensius de caràcter homofòbic, lesbofòbic, bifòbic o transfòbic en l'entorn laboral o acadèmic, o fer mofa o ridiculització pública de drets reconeguts en l'àmbit de la igualtat i la diversitat.
- Fer comentaris sobre l'aspecte físic, les maneres o la indumentària, així com sobre l'orientació sexual o l'expressió de gènere de les persones.
- Negar-se a anomenar les persones trans amb el seu nom sentit i amb els pronoms amb què s'identifiquin.
- Qüestionar les persones amb expressions o identitats de gènere no normatives per utilitzar un lavabo determinat.
- Fer comentaris amb connotacions LGBTI-fòbiques.

IX. ANNEX 3. Serveis gratuïts d'atenció especialitzats en violències masclistes i LGBTI-fòbia²

Línia telefònica 900 900 120

Proporciona les 24 hores, els 365 dies de l'any, en diferents llengües, una atenció psicològica i un primer assessorament jurídic, de manera confidencial i gratuïta. Tant a les persones afectades com a professionals o persones properes. També fa la derivació al servei especialitzat més adequat en cada cas.

SIAD

Els Serveis d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD) es troben als municipis de més de 20.000 habitants i als consells comarcals. Informen sobre qualsevol matèria, com ara salut, treball, habitatge, serveis i recursos per a les dones i, si escau, deriven cap a les entitats i organismes que en són responsables. Fan atenció en violències masclistes. La mateixa línia 900 pot indicar quin és el SIAD més proper.

SAI

Els Serveis d'Atenció Integral LGBTI+ (SAI) són serveis integrals per informar, acompanyar i sensibilitzar persones i entitats sobre l'orientació sexual, l'expressió i la identitat de gènere i per prevenir l'LGBTI-fòbia. Atenen tant persones LGBTI+ com el seu entorn i professionals que treballen en àmbits sensibles.

SIE

Els Serveis d'Intervenció Especialitzada (SIE) són serveis especialitzats en l'atenció a les violències masclistes. Són gratuïts i faciliten el procés de recuperació i reparació a totes les dones joves i adultes i els seus fills i filles afectats per violències masclistes. Atenen dones, adolescents i infants que pateixen violència en els àmbits de la parella o exparella, l'entorn familiar, l'entorn laboral, social o comunitari, digital, educatiu i institucional.

SIC

El Servei d'Intervenció en Crisi (SIC) proporciona una atenció psicològica immediata en situacions d'emergència per femicidis i violències masclistes greus. Aquest servei s'ofereix 365 dies/any durant les 24 hores a les dones, infants i adolescents víctimes, al seu entorn, a aquelles persones que han estat testimoni, així com als equips professionals que atenen els casos. Les professionals es desplacen fins al lloc de l'atenció en el termini de temps acordat. S'hi accedeix a través del telèfon 900 900 120.

² **Llibre blanc de la prevenció de les violències masclistes.** Generalitat de Catalunya. Departament d'Igualtat i Feminismes. Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes. Novembre 2023

X. REFERÈNCIES

[Guia per a l'elaboració de protocols davant les violències sexuals en espais públics d'oci](#) (2018) Diputació de Barcelona.

[Guia pràctica de la upc contra la violència masclista i l'igtbi-fòbia](#) (2022) Universitat Politècnica de Catalunya.

[Llibre blanc de la prevenció de les violències masclistes](#) (2023) Generalitat de Catalunya.

[Protocol de prevenció i actuació contra l'assetjament sexual i/o per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere que afectin l'estudiantat en l'entorn universitari de la UPC](#) (2020). Universitat Politècnica de Catalunya.